

Octauū

Preceptū

i etiā ē de icarēatī i purgatio
Dubitatur adhuc utrū tātū
 valeat suffragia suecessiō otinu-
 ata: quātū simul fca ut. xx. mis-
 se p dies trīgīta dicte. quātū
 trīgīta vna die dicte. Et sic de
 eleōsina cētū flor. p vna diem
 dator quātū si āmūsariū p cu-
 raretur. et sic de alijs. Fe. pe. pa-
 tātū vel pl9 valēt quo ad meri-
 tum instituentis. qz magis est
 ad honore dei otinuacō talium
 āmūsarioz. Et hoc cōsiderās ec-
 clesia. sic instituit āmūsaria. tri-
 cesimos a septuageſimos et
 hmoi. **S**i quo ad celeriōe libe-
 racōem a purgatorio. et cicius
 videndū deū. plus valet acce-
 lerata multiplicacō. **R**uia sacra-
 mentum i pposito habitum si
 est suffragum altaris. nunq
 tantum valet ex ope opato. si
 cut actu habitum. Et forte ai-
 ma nō erit tamdiu i purgato-
 rio quousq vltimum suffragi-
 um p āmūsariū fiet. vñ vtrū.
 qz est laudabile. et pōt ex fon-
 te caritatis manare. ita ut cōti-
 nuans suffragium dīme laudis
 otinuacōe; qrat. Et simul faltē.
 cit? velit eū liberari. ut statī do-
 fruatur. et ne diu crutietur ac.

Seq̄t̄ur preceptū Octa-
 uū de fallo testimoniō.

Capitulū Primum

Capitulū

Primum

Vne octauū precep. a
 tu sic pōitur Exo. xx.
Et deu. v. Nō loq̄ris
 cōtr̄ p̄imū tuū faltū
 testionū. hic b̄m Aug⁹. noīe
 falsi testionū oīra p̄imū datū
 telligitur prohibi oē i gñali
 mēdaciū saltē p̄mōsū. qd etiā
 innuit text⁹ leui. xix. d. Nō mē-
 tiemini nec decipiat vñq quisq
 proxim suū. de quo eē. itelligi-
 tur ill⁹. **S**api. os qd mētitur
 occidit aīa; Et ps Perdes oēs q
 loquuntur mendaciū. ymo b̄m
 thv. 2. 2. q. cxii. b̄ prohibetur
 oīa pccā ad locutioe; p̄tētia
 qbz saltē ifertur nocimūtū pri-
 mont mendacia permīciosa de-
 tractōes. blasphemie. et hmoi.
De mēdaciō i ḡr tria p̄ncipalē
 sūtvidēda. **P**rio qd sit. et quottū
 plex mēd atū sit. et an oē men-
 dacū sit pccēm. **S**ecūdo i spāli
 quot modis qz peccat mētēdo
Tercō qn sit mōrle xl. vñ male
 pccē. **N**āntū ad p̄mū nōnd qz
 ad mēdaciū b̄m thv. et doctōes
 omunit i. iij. dis. xxxviii. duo re-
 quirūtūr. p̄mo fasla significatio.
 secūdo intēco fallēdi. et accipit
 itencō fallēdi. p̄ intēcoe alii
 decipiedi. Aut sibi asserendi fat-
 su. qd dī apt mendatiū iocosū.
 vbi nō semp est intēco decipi-
 endi alii. et falsam sibi opīmo-
 ne; generādi. prout quibz dā
 vñd. Ex quo p̄t qz differentia

Octauum **P**receptum
est int̄ mētiri a iter dicere mē
datiū. Ad hoc ei q̄ aliquis di
cat mēdatiū. duo p̄dicta req̄
runtur. Sed ad hoc q̄ q̄s me
ciatur sufficit secūd. sc; q̄ int̄e
dat decipe. q̄ mentiri ē cōn mē
temire. Stat eni q̄ q̄s aliq̄
vez q̄d credit esse falso. di
cat cu int̄entione aliū decipiēdi.
tunc dicit cōn mentez. et tñ nō
dic mēdatiū. cū sua assercō nō
fit falsa. Exempli gratia posito
q̄ princeps nō fit wenne. et
quis credes eū ibi ee dicat. w
lendo aliū decipe. p̄nceps non
est wenne. talis mētitur. q̄
loqtur cōn mentem. et tñ vez
dic. Simile est si quis dic. de
re vendibili quā credit mala;
q̄ sit bona. cū in rei veritate sit
bona. **S**ecūdo pt; ex p̄dictis.
q̄ ois q̄ dicit mēdatiū. mēti
tur. h̄ non econuso. pt; f̄cio q̄
dices falso q̄d credit esse ve
rum. nec mētitur. nec loquitur
mēdatiū ut dic. Aug?. Cum
nō h̄at duplex cor nec decipe
int̄edat. exēplū Aug?. Si ali
cui gladi⁹ omendetur. et dicat
se redditur cu ille q̄ omenda
poposceit. si forte gladi⁹ repe
rat furens: māfſtū est tunc
nō esse reddēdū donec iſtitua
tur sanitas non ei in ista p̄mis
ſione duplex cor h̄ebatur in p
mittente. **S**ecūdo nōndū q̄
mēdatiū fit non solū p̄ verbis

Capitulum **P**rimū
h̄ p̄fca. scripta. nut⁹. et figūt
pt; de ypocritis. et de religioso
rū falso figūs. vñ mendatiū in
genē sic diffim̄t. Est falsa fig
ficō cu itenōe fallendi. Si
ue ergo homo signific; falso
voce. scripto. manu. ligua. fig
no. vel veste. Et si hoc fac. cum i
tenōe fallendi. à falso asserē
di:sp̄ est mendacium. Vocale
aut mendatiū diffim̄t. Est
falsa vocis significacō. cu int̄enc̄i
one fallendi. **T**ero nōndū d
q̄ nullū mendatiū p̄t hei sine
pccō. pt; Ecclā. viij. Noli velle
mentiri oie mendaciū. assidui
tas ei illi nō est bona. Ad idz
est aug?. libro cōn mendatiū
dicens. mendacōz multa sūt
geneā. sed ea ymūsalit̄ odiſſe
debem⁹. nullū eni est mendaci
um q̄d non fit cōtrariū vitati
Nā sic lux et tenebre. pietas et
impietas. pccm et recte factū
vita et mors iter se cōtraia sūt
Ita inter se sūt vitas et menda
tiū contraia. vñ q̄to amam⁹ il
lātāto ista odiſſe debem⁹. vñ
pla. in thymeo. Voces ipoh
te sūt ut p̄sto hāt volūtatis in
dicia. **S**i mētēs cōtrariū fac
Et phus. iij. ethicōz dic. q̄
mēdatiū f̄m se malū est et fu
giendū. Verū aut bonū ē et lau
dabile. Et ratio est. q̄re oie mē
datiū est pccm. q̄r cadit super
idebitā materiā. maxie vcale

O et auū

Preceptū

7 includit actū et cūstantias ipsum actū necessario deformātes. sic est de furto et adulterio. et ceteris homīs cōvolutis cum malitia ut dī. p̄hs. iī. eth. **V**oces nāq̄ istitute sunt ad significandū alīs mētis cōceptum. vñ indebitum ē et oīa w̄cis m̄stitutoe; q̄ quis significat qd̄ non habi m̄ mēte. **S**ecūdo oē mendaciū ex sua racōe dicit m̄tencōem malā se; intencōe; decipiendi. et homīs impossible ē esse bonū. **R**uo ad h̄m prīpale nōndum q̄ h̄m Aug⁹. li. de mendaciō. vñ. sūt geneā mēdaciō. **S**co. tñ s̄bdiuidit quātum m̄ duo. **P**rimū w̄catur mēdaciū m̄ doctrīna religiōis. scilicet cum quis cū intentione falēndi significat aliqd̄ falsum oīrū h̄ijs que fidei sūt. aut sacre scripture. aut etiā contrariū h̄ijs que p̄tinent ad bonos et xpianos moēs. **S**ecundū gen⁹ mendaciō est qd̄ fit solū ad nocēdū altei m̄ustē. siue i corpore. siue m̄ rebus. siue m̄ fama. siue etiā m̄ aīa. et w̄catur mendaciū qd̄ nulli p̄dest. et alicui nocet. **T**erciū est qd̄ fit m̄ p̄fatis boī ad nōcumentū vñus ppter vñlitatem alteri. **E**t w̄catur mendaciū qd̄ prodest vñ. et nocet alteri. **E**t hec triplitia mendaciā cōprehenduntur s̄b mendatio p̄nitioso. **Q**uartum w̄catur mē-

Capitulū

Prīmū

dōsum qd̄ fit ex sola libidi mētiendi. ut cū q̄s mentit̄ solū. q̄ mā placet; sibi. et delēatur atq̄ gaud̄. in mentiendo. **R**intū weatuz iocoſū et duplex h̄m sco. **P**rimū qd̄ fit solū causa delectā di alios. sicut narrare fabulas. de quib; etiā audientes sciunt q̄ nō est w̄z. nec decipiuntur audientes ut plurimū. cū etiā sermo p̄ferētis non fit talis q̄natus fit credi ab audientib; **A**liud quo d̄ fit causa ioci scđm aug⁹. vbi sup̄. ut cum quis iocando intendit alīu decipere. ita q̄ audientes w̄re decipientur. nō tam m̄ aliquo m̄ quo sibi magnum nōcumentum infertur. **I**n quo iocantur illi qui sciunt eum decipi. et finaliter potest etiam ip̄e de hoc iocari. quēadmodum dicit August. fuisse de mendaciō Joseph. qui veracit̄ v̄oluīt decipere fratres suos m̄ verbis. **E**xplorat̄ estis. et ceteris similibus positis. **H**en. r̄ij. **S**extum est qd̄ nulli obest. id est nulli alteri a se. et tamen alicui prodest. et hoc m̄ temporalibus rebus. **E**xplificat August. w̄luti si quispiam alicuius pecuniam m̄ustē auferēda; sciat vbi fit. se nescire mentiatur quo cū q̄ interrogante. **S**eptimum est quod nulli obest. sed alicui prodest m̄ corpore. quia p̄ ipsum impeditur alicuius mōr̄.

Octauum Preceptum

aut alia lesio corporis. Exemplū Aug⁹. velut nolēs hominē ad mortē queſitū. p̄dere mēciatur Octauum qđ nulli obest & ali, cui p̄dest ad defensioē & custo- dia castitatis: p̄ma tria dicun- tur p̄mitioſa mendatiā. q̄ vic̄ nocēt. vel sunt noſiua ex ſe cui mentior. vel de q̄ mentior. Alia tria iocosa q̄ nulli p̄funt nota- biliter. nec obfunt. Si tria vi- tima officioſa. q̄r vtilitatis grā fiūt. & p̄fuit alicui a nulli obſut f. **Q**uādū ad. iii. p̄ncipale notā dum primo dictū Aug⁹. libro de mēdatō vbi ſic dicit In hys. viii. geneib⁹ tātomin⁹ qſcq̄ peccat cū mētitur. q̄to mēti- do accedit ad octauū. Et tāto ampli⁹ q̄nto mētēdo accedit ad p̄mū. h̄c ille. Et th̄. 2. 2. q̄. ex. dicit **S**i quis diligēt co- fidet; ſim ordīnē p̄dicte ānume ratiois p̄ octenariū ſciet ordī- nē ūitatis culpe q̄ ē iſtis mē- dacis. nā bonū vtile p̄fert de- lectabili. & vita corporis p̄fer- tur pecunie. honestas etiā ipſi corpori vite. **V**n ſecūdo nōnd ſim eūdem q̄ omne mēdatū de quo cūq̄ genē mendatiōz fit qđ dī in diū mīuriā. & in hono- tiōz aut ūtemptū: ē mōrle Ita q̄ ppter hoc dicitur non ſolū ut q̄s decipiatur. ſi vltra hoc di- citur ea intentione & ad iſtū ūitē ut de? p̄ hoc mīhonoretur.

Capitulum Primum

q̄ illud ē directe contra dei ca- ritatē. **P**rimū vero gen⁹ octo mēdatōz inter cetera ē ḡuissi- mū. vñ omne mendatiū de pri- mo genē est mōrle p̄cēm. q̄r qđlibet tale cōtraiatur caitati dei. nā v̄lūtaie falſum ſigſifica- re cū itēcōe fallēdi aliquē circa res dīmas. à cīr mateiam fidei. est otra caritatē dei. eo q̄ p̄ tale mēdatū mētēs occultat ūmā ūitātē à corrūpit. **V**n ḡ aug⁹. vbi prius. **P**rimū gen⁹ ē capitale mēdatū. **S**ecundū gen⁹ vic̄. qđ nulli p̄dest & ali, cui obest. graui⁹ eſt q̄p tertīū. q̄r tertīū minuit de grauitate ex hoc q̄ damno vni⁹ ūtendī- tur vtilitas alteri⁹. **T**ū mēda- cia ſecūdi & tercīū generz in q̄- bus vic̄. q̄s ūtendit alteri⁹ no- cere in reb⁹. corpe & fama ſūt etiam mōrlia ppter iſtū malū ūitē ūtendum. **S**ūt ei contra caritatē p̄imi. q̄ ſic nocere al- tei in aliq̄ illoz eſt cōtra p̄cep- ta dei. & mōrle peccatum. ut pa- tuit in. vii. p̄cepto Ita etiā vel- le ſibi nocere vel mētri propt̄ ſibi nocere eſt mōrle. **I**dē intel- ligitur de mēdatōz q̄ quis in- tēdit altei nocere iāia. ut p̄ mē- datū mīducere eū poſſit ad ali- qđ mōrle peccatum. Aut ad erro- rem i fide. Aut v̄lē eū p̄ hoc mī- pedire in acq̄ſiōe alicui⁹ ſcien- tie v̄tis & bone. Aut mīpedire

Preceptum

Octauum

eum vult in emendacione morum.
aut retrahit eum ab introitu reli-
giomis bone. Aut a queris p
penitentiam. et sic de alijs: semper
est mordax. quod multo magis fit da-
num homini in his spiritualibus quam in
damnificacione rerum. aut honorum
corpis. quod anima melior est corpe
et rebus. vñ **S**co. i. ij. dicit. me-
daciū perniciōsum sum quod plorū vñ
minus nocet quod pesatur ex bono
cuius est ablatum. sum hoc pesatur
magis aut minus que mendacium
Est. Et vñ omne tale mendacium
ex liberacione dictum est morta-
le peccatum. cuiusque enim prohibetur
simpliciter illo precepto. non di-
ces contra proximum tuum falsum testi-
monium. nec persone est testimonium
quod datur in iudicio. sed quando
quis ex certa liberacione asserit
quod ignorat. vel cuius non uit
oppotuit dicere falsum testimonium
contra proximum. utrum autem id libera-
cio ex causa dicetur capi. sequenti
de perjurio. hoc ille **C**oncordat
vñ. i. sū. vi. cōr dices quod tres
prime species sunt peccata mortalia
H si ex liberacione dicatur. **S**e
cū ergo et **T**ercio genere me-
ciens non solum peccat con hoc p
receptum octauum. sed etiam si da-
num intulit sic primo tenetur
sibi illud recopulare de istis me-
ndacib⁹ intelligitur illud p̄s. Per
deos qui loquuntur menda-
cium. **E**t sapi. i. **O**s quod metitur

Capitulum

Primum

occidit anima mendacia vero
aliorum quicunque generis non sunt de-
se et de suo genere mortalia peccata.
Solum venialia eo quod non sunt
propter finem aliquam. quod otrarietur
caitati dei aut proximi. ut patet de
mendacio vbi intenditur apparet de
lectacio. **E**t de ioco solo vbi intendi-
tur. Aut aliorum leuis delectacio.
Aut iocus aliquis. **E**t de officio
so in quo intenditur aliqua utili-
tas proximorum. **R**uavis autem secundus
Aug. vbi prius huiusmodi quicunque
mendacia non sunt mortalia de se.
et ex suo genere quoniam in eis non i-
tenditur finis quod sit contra carita-
tem. prout tamen sumus theologi. vbi p̄s. **E**t
secundus. iij. fieri mortalia per acci-
sione scandali. Aut aliquis damna-
vit alterius talis nati sequitur dum
quod suo mendacio non intendit
malum. attamen est similile quod ex
mendacio suo oiat scandalum eti-
am pusillorum. Aut nobilis damna-
proxio. **E**t tamen propter vitandum huiusmodi
scandalum aut proximorum non
vult mendacium obmittere. Item
potest fieri mortale scande nimirum libi-
dinem. ut cum homino suam a alterius
delectacione quam habet aut intendit in
mendacio ipsum dilocomi-
dei. **A**ut mandato eius. Ita quod an-
quam velit ista desiderata delocatione
in mendacio carere. patet est po-
cius facere contra demandatum
Et ita potest intelligi illud Augus.
Allum peccatum est adeo

Octauum Preceptum

veniale quod nō fiat mōre si
i placet. **N**te q̄uis mendaciū
iocoſū a officiō ſum de ſe nō ſint
mortalia. nec viris imperfecti
nec etiā ſm tho. pfecti q̄ ſunt
in ſtatu pfectio mis acq̄rendē.
ut r̄ligioſi ſunt. niſi forte rōne
ſcadali. **T**n ſm ſco. vbi prius
ſunt mōrīa v traq; mendacia
viris existentib; in ſtatu pfecti
omis exercēde. **I**n exercēdo act⁹
q̄ cōpetunt eis racōne talis ſta
tus pfectoīs. puta docere. iudi
care. p̄dicare. **R**ō eſt. qz p v̄r̄
qz mēdacia auſertur bonitas
doctrīe quā p̄dicat. Juxta illō
Aug⁹. in ep̄la fūdamenti. **S**i
ad ſcripturas ſacras admixta
fuerit q̄ tūcūq; iocoſa mēdati
a: n̄l remanet i eis ſoliditatis.
puta ſi platus p̄dic; v misceat
mēdaciū iocoſū. nihil remanet
ſoliditatis i doctrīna illa. p̄t ei
quicūq; dubitare de quoq; ſi
dicto ab eo ſicut de alio. v el q̄
racōe nō aſſentire illi mēdacio
iocoſo. p̄i racōe nec alij. **E**t ita
p̄iret auctoritas doctoꝝ eccīe
in doctēdo. perirēt etiā vtilitatē
populi audiētis cōſimiliter i iu
dicio ſolēm. **E**t itēligo ita q̄
non percipiatur illud menda
ciū eē dictū ſeoſum ab actu do
cendi vel iudicādi. dū enim ali
q̄ ſedet ad iudiciū. p̄t aliquā
trufam admifcere q̄ ex modo
loquēdi ſcitur nō eē de iudicio

Capitulum Primum

Hec ſco. Et ſic p̄t; quātum pe
riculū ſit p̄tatis v p̄fatis viris
in ſtatu pfectiois excende. q̄n
ercent actus talis ſtatus pfect
iois. ut ſunt p̄dicare. iudica
re. doctere publice. p̄tūc mētri
io coſe vel officioſe. qz plures do
ctores occidūt q̄ ſint mōrīa.
Et viꝝ idē tenē ſcū ſtō. vbi
pri? **C**ū enim ut dīc. ponātur
in ſtatu veritatis ſuande. qz ve
ritatē tenēt ex ſuo offiſio in iu
ditio. vel in doctrina. cont̄ q̄ ſi
mētiāt: eit peccatum mortale
In alijs aut nō oport̄. h̄c tho.
dīc. tñ petr⁹ de pa. ſup. iiiij. di
xx viij. **A**c̄tri in iuditio oſcie.
ideſt in oſſeſione ſacramētali.
ſemper ē mōrle. ſic a periuſū
deliberatum. p̄t dei irreueren
tiam annexam. **N**ō ſic aut i fo
ro extēozi ſimpler mēdatiū ē
pc̄m mōrle. niſi q̄n ledit p̄ri
mū. ut ſi aduocatus ad vanas
ḡlam falſo inducat lege ad ve
ra oclusionē. h̄c ille. **E**ſt aut k
omne mēdaciū q̄nq; de cauſis
detestādū. **P**rimo qz origo eiꝝ
ē dyabolica. vnde gen. iii. neq;
q̄ moriſimi Johā. viij. dū lo
quitur ſe; demon mēdatiū. ex
proprijs loq̄tuz. qz mēdar eſt.
v p̄ eiꝝ. a ibidem. vſer p̄
dyabolo eſtis. a deſideria pris
vestri vultis facere. **S**ecun
do qz inquinat mēbr̄ qd ma
iori decentia eſſ dignū ſc; os

Octauii

Preceptu

proū. xij. Ab hominacō ē dñō
labia mēdatia Exemplū de hñtē
os plenū mūscis fētis. Ter
cō qz oīs mēdar quasi qdā; p
ditō rē. wolt ei q ille cui menti
tur fidē sibi adhibeat. a tñ fidē
non suat ei. ymo vult decipere
ut pt; m. rōe mentiri. qd est cō
tr̄ mente ire. R̄to qz valde no
ciū est toti ecclie fac̄ ei ut vir
alicui fides adhibeat. vñ pp
ter mendatia multiplicātur p
nuria. diffidentie. lites. Thmōi.
vñ de mendacib⁹ Jere. ix. Sa
gitta vulnerās. lingua eoz do
lū locuta est Quinto q̄ eius vi
tacō orōne; cito facit exaudiri
Exemplū in viti sp̄m. vbi fratbz;
āgelico ministeio translatis. p
fluitū ad quendā hēmitam ab
eo q̄ rentib⁹ de ei⁹ vita. Fe. a tpe
conūsidis nūq̄ de ore meo mē
dacū exiuit. a quicqd pecij a
dñō sine mora cōsecutus sum

Seqtur capitulū Secūdū

Domine vide da sūt ad
huc tria p̄ncipalit̄. Pri
mo de pccis oris i qbz;
q̄s facilē mētitur. vel sp. Secū
do de mēdatiō in ope vel gestu
Tercō dubiū de perplexitate.
A Qñtū ad. i. pōt quis mēda
cū icurrē promisso. iactātia.
a adulatiōe lingue. Prio pro
missione. vñ fm̄ thw. 2. 2. q. cx.
Sulle q̄ aliqd promittit non
h̄at aīz faciēdi qd pmittit: mē.

Capitulum

Secūdū

titur. Si vēo h̄atnō mētit. qz
nō loqtur ot̄ id qd geit i mē
te. Si vēo nō fāit qd promisit.
tūc vid̄ m̄fidelit agē p hoc q
ai; mutat pōt tñ excusai ex du
obz. vno mō si pm̄isit id qd ē
māifeste illicitū. qz pmittendo
peccauit. mutādo aut̄ ppositū:
bñfacit Alio mō si fint mutate
cōdiciōes psonaz t̄ negotia.
Ad hoc ei q̄ hō tēatur facē qd
pm̄isit dīc. Seneca li. de bñfi
cīs reqr̄itur q̄ oīa imutata p
maneāt. vñ t̄ ap̄ls nō ē mētit q
nō iples qd pm̄isit cū nō iunt
corithiū. ij. cor. i. t̄ hoc p̄p̄f̄edi
mēta q̄ supuenēt. h̄c thw. **E**t b
videntur i pm̄isso simplici mul
te cōdiciōes itelligi. sicut a fm̄
hosti. i simplici iuramēto. nam
qñ iuro q̄ fatiā itelligit si so
placuerit. Si pape vel plato
placuerit. vel nō displicuerit. **S**i
res i eo statu pm̄ansit. vñ si
apud me depom̄is gladiū t̄ tibi
pm̄itto restituē. **S**i postea fu
ris: res i alio statu ē. Itē si m̄ fi
de suaueis. nō suāti ei fidē nō
o; fidē suāi. vñ si nō facis m̄ qd
pm̄isisti. non tibi tēor. **E**xt̄ de
iūē iurādo pueit. Itē si sup̄oē nō
coñdixit. Itē si facultas seu pos
sibilitas se obtulerit. vñ excu
sat nc̄itas vel impossibilitas. tñ
nō potes soluei p̄pus dī. bñmis ce
dere. vel cū alio p̄ posse cor̄da
reyidelic; cū illo cui obligetur

Octauum Preceptum

Secundo metitur quod iactantia. de qua vide in tercia scriptura precepto primo capitulo xiiij. auctior autem ut dicitur. p. 111. ethi. singit de se maiora. existentibus quoniam nullius gratia. quandoque autem gratia glorie vel honoris. quandoque autem gratia argenti. vñ ibidem. 2. 2. q. cxii. dicit. Iactancia proprieitate portare videtur quod habet viribus se extollat. Illa enim quod habet longe exaltare. in altum eleuat. Tunc autem quis proprieatem extollit. quando de se super se aliquid dicit. Quod quod est ostingit duplicit. Quandoque enim loquitur de se. non quidem super illud quod in se est. sed supra illud quod de eo habies optimatur. Quod apostolus refugies dicit. 1. corin. xiiij. Precor ne quis existimat me super id quod videt in me. auctor audit ex me. Alio modo quis per verbū se extollit. loquens de se aliquid super illud quod in se est sibi rei veritatem. et utrumque modo iactantia. Primo modico. metu magis proprieate oppositum iactantia veritati. Quando autem sit iactantia peccatum mortale. et quoniam non dicit ibidem. Dupliciter iactantia considerari potest. uno modo sibi se puer est mediatum quodammodo. et sic quandoque est peccatum mortale. quandoque viale mortale quodammodo quandoque quod iactanter de se perfert quod est contra gloriam dei. Sicut ex persona thini regis domini Ezechie-

Capitulum Secundum

xxviiiij. Eleuatum est cor tuum a dixisti. deus ego sum. vel est contra caritatem proximi. sicut cum aliquis iactando seipsum prorupit in contumelias aliorum. Sicut habetur luc. xviij. de phaileo quod dixit non sum sicut ceteri homines raptiores ad ultrem. iniusti. velut etiam hic publicanus. Quandoque quod vero est pecatum viale. quandoque scilicet quod de se iactat quod neque sunt conuenientia deum. nec conuenientia proximum. Alio modo potest considerari sibi suam causam. scilicet superbia. vel appetitum lucri. a maiis glorie. Et sic si procedat ex superbia. vel in maiis gloria. quod si sit pecatum mortale. tunc ipsa iactantia erit peccatum mortale. alioquin erit peccatum veniale. Sed si quis prorupit in iactantia; propter appetitum lucri; hoc videtur iam pertinere ad primi decepcionem et dannum. Et ideo talis iactantia magis est peccatum mortale. vñ dicitur. p. 111. Ethi. quod turpior est qui se iactat causa lucri. quam qui se iactat causa glorie vel honoris. non est tamen peccatum mortale separare. quod possit esse tale lucrum ex quo aliud non dampnificaretur. **C**eterum dictione quidam metunt adulacionem. Est autem ut quidam ait. Adulacio pueris laudacio. vñ nomine laudacōis et adulacōis eisdem fratribus constat. sed non eodem modo ordinatis Alex. de halophilum dicit. Adulacio sic describitur.

Octauū

Prēceptū

est pcc̄ ex h̄mone vane laudis alteri exhibitū intencōe placēdi. **D**ubitat qn̄ adulacō fit pec̄ catū mōrle. vel nō R̄ndz id ibi dē. **R**uedā adulacō est que fit i souendo pcc̄rem in pcc̄o. h̄c ē semp mōrle peccatū. **R**uedā vero fit intencōe ut p̄fit alicui. a nulli obſit. a h̄c est viale pec̄atum. **R**uedā vero est q̄ fit ex sola intencōe placēdi: nō ut p̄fit vel obſit. a h̄c aliquā viale pcc̄m ē aliquā mōrle. **R**uādo em̄ fit ex aīm leuitate: veniale est. **Q**uādo vero fit ex osuetudine ducēte in oteptū a libidie; mōrle; tunc est mōrle h̄c ille. h̄c vicū xp̄s marie fugit. vñ glō sup illo math. xxi. relictis illis abīt foras ex ciuitate. q̄ pau p̄ erat nulli adulat̄. nullūm tāta ciuitate inuenit hospitē. sed ap̄d lazar⁹ recept⁹ ē. **E**t apostol⁹. i. tess. ii. ne q̄z aliquā fum⁹ in sermone adulacōis. sic ws sc̄tis. nec occasione avaricie deus testis ē. **E**st aut̄ adulacōis vicūm detestandū multipliciter. Primo. q̄ adulator nutrit̄ est dyaboli. lactas dyaboli filios lacte adulacōis. **T**ren. iii. lamie nudauert māmas. lacta uerū catulos suos. lamia ei d̄r q̄si lamia suis fetib⁹ crudelior. q̄ eos laniat quos videt lactae. sic adulator quē mulez laudando in pcc̄o. lamat i ptinatia. **S**e

Capitulum

Secūdum

cūdo est locusta. q̄ estate p̄spī tatis camit. a hyeme adūficiat̄ filet. **E**ccl. xiiij. diues locutus ē etoēs tacuerūt. a v̄bū eis ysq̄ ad nubes p̄ducēt. paup̄ locut⁹ est a dīcent. quis est h̄ Tercō sunt adulatoēs syrene h̄m h̄e cūm ysq̄ ad ext̄imū dulces w̄ce. h̄ obſtructis aurib⁹ fugiende. **O**r̄to sunt lottoēs capitū per oleum p̄s. Corrip̄et me iustus in mia. i m̄crepabit me oleum aut̄ pcc̄ris nō īmp̄inguet caput meū. **Q**uāto sunt ſac̄do tes dyaboli hoies viuos ſepeli entes. vñ gre. sup illo Math. viij. dimitte mortuos ſepelire mortuos suos. mortui mor tuos ſepelunt cū pcc̄o pcc̄rem aggere adulacōis p̄mit. apt̄ il la xp̄s ait Luce. vi. ve vobis. cū benedixerit vob̄ homines glō. magna pars pene est peccatoi ſua ſcelear̄ nō argui. h̄ ſup q̄si bene geſta laudari. **E**t ſup illō p̄s. Deus in adiutorium meum intēde dicit August. pl⁹ nocet lingua adulatoris. q̄ manus p̄ſecutoris. yſai. iij. Popule meus qui te beatum dicunt ipſi te decipiunt. **D**ubitatur quale f remediū fit adhibēdū adulaci ni. **R**espōdet Alexāder vbi p̄us. q̄ triplex ſpecialit̄ vnum intra p̄ prie fragilitatis ſideracō q̄ ho minē pſcē h̄uiliat. vñ Tren. iii. **E**go vix videns paupertatē meā

Octauum **Preceptum**

Et mich. vi. hūlia cō tua ī me-
dio tui. **A**lia duo sūt ext̄. vñ
est er pte iusti h̄is. a dicitur
fidelis a discreta correctō. vñ
sup illud ps. **O**leū autē pecōris
nō īmpinguet caput meū glō.
Sustinet fidelis argū a viro
iusto ī misericordia q̄ nō lauda-
ri a pecōre. **A**liud ē ex pte pec-
atoris sc̄; detrac̄io q̄ est reme-
diū non p causā h̄ p occasiōe;
vñ greḡ. **S**cīend̄ q̄ ne īmo-
deratis laudib; eleuemur pler-
q; miro rectoris nostri modeā
mine de tractionib; laceāri per-
mittimur. ut qd̄ w̄ laudantis
eleuat lingua detrahens hūliet
§ **C**uo ad secūdū principale
sc̄ de simulacō e. **N**ōnd̄ q̄ dif-
ferū simulacō t̄ ypocris̄ sic su-
periō t̄ inferiō. **S**imulacō est
ppriē mēdaciū qd̄ ī extēiorib;
signis factoris ostētit. ut dicit
tho. 2. 2. q. cx. nō autē fert vtr
aliq̄s mentiatur verbo. v̄l quo-
cūq; alio facto. **S**imulacō tñ
largius capitur lepe pro qua-
cūq; fictione. **S**yypocris̄ ē nō
quecūq; simulacō. h̄ solū illa q̄
q̄s simulat psonam alterius:
sic cū pecōr assimilat psonam
iusti de hoc habes quedaz pri-
mo pcepto de ypocrisi. de simu-
lacōne i gr̄ dicit. **S**co. m. iij. dī.
• xxxviii. **A**liquis pōt simulare
p argumēta pb abilia. assumē-
do aliq̄ bona sibi īesse que. nō

Capitulum **Secūdū**

īsunt puta p genuflexionesq;
adoraciōes deuocōe; sibi īesse
que nō īmē. **E**t talis simulaciō
est ypocris̄ a p̄ct̄. **A**liq̄s etiā
pōt simulare mala non īmē. v̄l
ōndendo signa opp̄osita h̄is
q̄ ōfueūt. v̄l opp̄osita mal̄. v̄l
non ōndendo signa que cōmu-
nit ōfueūt se qui illa mala. **E**t
p̄mū istorū videtur p̄tinere ad
ypocrisim̄ puta si quis luxuri-
fus audies de mulierib;. spuat
ī signū castitatis excreans. t̄
tñ habeat oppositū corde. **S**e
cūdū non est malū aliq̄d. y mo-
si pōt esse ī malo est laudabi-
le. q̄ vitupabile ē publicare eo
modo q̄ dicitur de quibusda;
q̄ peccatū suū publicauerūt a
non tacuerūt. t̄ si malū sit ī cor-
de interiō. tamē addē malū sig-
nū exteriō. est addere malū ma-
lo. **I**n īdifferētibus autē aliq̄s
pōt aliq̄ facere q̄ ex natura sui
sunt signa alicuiō. **A**liq̄s enim
pōt facere alia que non sūt sig-
ex natura sui. sc̄it ea concipi a
p̄ntibus tanq̄ signa. puta ex
natūra rei suā ē signū fatiga-
cōnis vel alicuiō resolutōis cor-
poralis. **S**pumare autē q̄ sali-
ua currat p barbā non ē ex na-
tura signū īsamē mentis. pōt
enim cōpos mētis emittere sali-
uā ut currat p barbā. tamen a
circūstātib; pōt aliq̄s sc̄ire hoc
iudicandum sicut signū furie

Octauū

Prēceptū

puta q̄ illa osueuerūt signa eē
furiosorū in ēra illa. Vniuersalē
ergo de simulacrib⁹ p̄ma ⁊ se-
cūda dico. q̄ sūt p̄cā. ⁊ frequē-
ter mōrēlia. q̄ vpoēsis a simu-
laço. Tertia dūmō malū nō cō-
comitetur est laudabilis Ita q̄
hō non oñdat vñū malū p̄ alio
malū. Et in īndifferentib; simu-
laço prima si es̄h in aliquibus.
es̄set forte mala. h̄ non grauit.
puta si quis poss̄ se facere fuda,
relicet non laborash̄. quemad-
modū quidā ioculatores vtū-
tur corporib; suis ad aliquos
motus significātes alias dispo-
sições q̄ non in sunt eis. nec p̄-
cesserūt. Simulaco alia que ē
secūda in īndifferentib; nec pec-
catū ē. ⁊ talis fuit simulatio da-
b̄ uid.i. Re.xxiij. h̄c sc̄o. Círcā
terciū p̄ncipale q̄d sit faciend̄
in tali casu ⁊ similib⁹. Aliquis
queitur ad mortem quē absco-
dit p̄fectus vir. vñmūt appito-
res ⁊ q̄rūt ab abscondēte. vbi
sic latitās. Aut rñdet. ibi. ⁊ tunc
erit p̄ditor. Aut rñdet se nesciē:
⁊ sic mentitur. Aut tacet. ⁊ sic
p̄dere vñdr ergo ē perplexus.
Rñd; Alñsio dñre. debet deludere
appitoēs sic dicebat ipso fitin⁹
sic dicendo. Creditis q̄ si ipse
es̄h h̄: ego dicere vob. vel d;
rñdere sic rñdit ille sāct⁹ ep̄us
de quo exēplū p̄nit brūs Aug⁹.
Si at̄ mēdatū q̄ absco dit quē.

Capitulum

Tertiū

da; mis̄r q̄q̄rebātur ad mor-
tē. ⁊ dū ab ip̄o ep̄o q̄rerēt appi-
toēs vbi ille es̄h. Nec possū
mētri. nec possū esse pditor.

Capitulū Tertiū

Falsitate haec tñ di-

Octū ēh mō de testificati-
one vidēa sūt tria. Primo i q̄b; casib⁹ q̄s tētū testifi-
cāi. Secūdo an falsū testimoniū
sp̄ sit mōrēle p̄cē. Tercō q̄o q̄s
testificādo. vel alias afferendo
possit iuraē. ⁊ q̄ sciē debeat q̄iu-
rat testificādo. Quo ad p̄mū a
nōt tho. 2. 2. q. lxx. In testimoniō
ferēdo distinguend̄ ē. q̄z alioq̄
requirītur testimoniū alicui⁹.
alioq̄ nō requirītur. Si requi-
ritur testimoniū s̄b̄diti autori-
tate sup̄ioris cui i h̄ijs q̄ ad iusti-
tiā p̄tinēt obediē tētū. Et tunc
nō ē dubiū q̄n testimoniū tēatur
ferre i h̄ijs in q̄b; s̄mō diez iu-
ris testimoniū ab eo exigēt. puta
i maiestis. ⁊ i h̄ijs de q̄b; infamia
p̄cessit. Si aut̄ exigatur ab eo
testimoniū i alijs. puta i occultis
a de q̄b; infamia nō p̄cessit. nō
tenetur ad testificādū. Si vēo
req̄matur ei⁹ testimoniū nō auto-
ritate sup̄ioris cui obediē tene-
tur. Tūc distinguend̄ est. Quia
si testimoniū requiriatur ad libe-
randū h̄oiem ab iniusta morte.
seu pena quaēq; vel falsa etiā i
famia. vel etiā ab iñquo dāno.
tunc tenetur hō ad testificand̄

Octauum

Preceptum

Sed si ei^z testimoniu^m non re quiratur tenetur facere qd i se estut veritatē denūciet alicui q ad hoc possit p̄delle. dicit enim ps. eripite pauperem i egenū de manu pccoris libeātē. Et pū. .xxiiij. Erue eos q ducūtur ad mortē. Et ro. i. digni sūt morte nō solū q fatiūt. h̄a q cōsentīt patientib;. vbi glō. Cōsentire ē tacere cum possis redarguere. **S**up hijs vero que p̄tinēt ad dānacōe; alicui^m non tenetur quis ferre testimoniu^m nisi cū a superiorē cōpellitur b̄m ordīnē turis. qz si circa hoc veritas oc cultetur nulli ex hoc speciale dā nū nascitur. vel si īmīneat p̄culū accusatori: non ē curādū. qz ipē se in hoc periculū sponte īgessit. Alia aut rācō ē de eo cui p̄culū īminet eo nōlēte. hec b tho. **S** dubitatur an testio nū possit licite fieri de hijs que alicui sub secreto sūt omissa. p cui^m solucōe nōndū q triplex est secretū. vnū quo d sub sigil lo confessionis cadit. aliud qd sub sigillo secreti tegit. Et fit duplicit. vno mō qn cōmitē expmat se dicere sub sigillo se creti. Alio mō q non expmat. h̄ tñ natura b̄mōis vel rei illō exposcat. vic; q teneatur s̄b si gillo secreti. de hijs trib; dicit pe. pa. sup q̄to. di. xi. Quāus frāgēs qdlib; istoz. vic; prio

Capitulum

Tercium

modo i scđo modo dōz sigil lorz peccet mōrliter. tñ graui^m frāgēs sigillū cōfessionis. nec solū est fractoz sigilli i pditor cui est aliquid exp̄sse omīssum ut arch anū. h̄ etiā ex natuā fa clu. si videatur tale q̄ reuelacō nocer; minus tamē ceteris pa ribus q̄ si ad hoc se obligass̄. nā huus auscultans a casu vel a p̄posito secretū qd tractatur in curia dñi sui. i postea id reue lat forūsecus: cōmittit crīmen cōndominū huus a curiā eig. vñ calis huus b̄m ius civile ḡuiter p̄uiret. Sacramētum autē pe nitētie seu cōfessionis. ē qd daz secretū qd secrete tr̄ctatur i cu ria sumi regis. qz tr̄ctatur corā illo qui rep̄ntat p̄sonam eius. Quilib; vero homo huus dei ē. ergo ille q̄ audir; a confessore pec cata offessa: teneretur ea celare. Hec pe. Et eadē rācō videtur de illo qui confitētis alicui^m pecca ta audiss̄ a casu v̄la p̄posito. Alij doctores addūt. qui dolose audit cōfittē: mōrlit peccat. h̄ non qui a casu. Imbo tamē tenētūr celare. Nō p̄mī qz cō legem nature facit. i cōncaita tem p̄ximi. ymo cōndei sacmē tum. Et addit pe. de. pa. p̄itens etiā si ex reuelacōe īmūctionis penitētie pbabiliter creder; cōfessorē ledi: tenetur celare. Alio quin el̄z maledicty sic chām

Octauū

Preceptū

q̄ discoopuit vel nō operuit; h̄ derisit verenda pris. Si enī ex hoc se q̄retur vel deriso simpli cis vel offensio. q̄ prohibuit lo q̄ cū persona suspecta non debet dicere talis hoc m̄ inūxit. q̄ forte ille int̄ficeret eū hoc ille. **A**d p̄positū dubiū r̄ndit tho. vbi p̄ us sic de illis q̄ h̄xi omissa sūt i secreto p̄ofessione; nullo mō debet testimoniu ferre. quia hu iusmō nō scit ut homo h̄ tāq̄ dei minister. Et mai⁹ est vinculū sacramēti quolibet hominis p̄cepto. Circa ea vero que alit homini sibi secreto cōmittuntur distinguendū est. Quādoq; ei sūt talia que statim cum ad noticiam hominis veniūt homo ea manifestare tenetur puta si pertinet ad corruptōem multitudinē spiritualem vel corpoream. vel in graue damnū alicuius psonae vel si quid aliud homī est. Appalare tenetur. vel testificādo. vel denunciando. Et contra hoc debitum obligari non potest per secretum omissum. q̄ in hoc frāgeret fidem quā alteri debet. Quādoq; vero sūt talia q̄ quis p̄dere non tenetur. vñ potest obligari ex hoc q̄ sibi sibi secreto cōmittuntur. Et tunc nullo modo tenetur ea aliq; p̄dere etiā ex p̄cepto supioris. q̄ sua re fidem est de iure naturali. nō autē pot p̄cipi h̄i cōtra id qd

Capitulū

Tertiū

ē de iure naturali hec tho. **S**i di ceras q̄ diu tenetur celare q̄ alii quid m̄ confessōe audiuit **P**e. sp. a p̄ semp. Item q̄reres quā p̄nā incidit q̄ archanū alicuius p̄dit illicite **P**e. Si q̄s publice reuelat aliq; secretū cōmen imponitur sibi aliq; pēa sc̄; ifamia **I**mpositor ei cōmis cuiuscumq; qd̄ p̄bare non pot pro calūma to re h̄xtur. Extra de calūmia. Et talis ē ille q̄ reuelat qd̄cūq; secretū cōmē qd̄ p̄baē non potest. **D**ubitat onter an q̄s teneatur accusaē p̄ximū **P**e. tho. 22. q̄. lxxij. dīa est int̄ denūtiacōe; et accusacōe; m̄ p̄mo attēditur emēdāco fr̄is. In secūdo pumicō crīmis. pene autē p̄ntis vite nō p̄ se expetūtur quia nō ē h̄yta mūm retribuōis tēp⁹. **S**i in q̄tum sunt medicinales oferentes vel ad emēdācoem persone peccatis vel ad bonū reipublice cuius q̄es p̄cuātur p̄ pumicōe; peccatiū. quorū p̄mū intēditur in denūtiacōe. **S**ecūdū autē p̄tinet ad accusacōe; Et ideo si cōmē fuit tale qd̄ v̄gat i detmē tu reipublice: tētūr h̄o ad accusacōe; dūmō sufficiēt possit p̄baē qd̄ p̄tinet ad officiū accusatoris. puta cū p̄cēm alicuius v̄git i multitūdis corruptelā corporē siue spūalē. si autē nō fuit tale p̄cēm qd̄ i multitūdie; redūdet vel etiā si sufficiēt p̄baōe;

Octauum **P**receptum

nō possit adhibere: nō tenetur ad accusandū. qd ad hoc nullus tenetur qd non pōt debito modo p̄ficere. **S;** ōtra non licet reuelare q̄ quis in secreto recepit. qd hoc ē infideliter agere. Sed stat solum in secreto quē scire pri-
mi malū. ergo t̄c. r̄nd; reuelare secretū in malū p̄sonē infideli-
tas ē. non aut si reueletur p̄pt̄
bonū omnīne qd semp p̄ferendū
est p̄uato bono. **E**t ideo cōn bō-
nū cōmune. nullū licet secretum
recipere nec tamē est oīno secre-
tū qd p̄ sufficiētes testes pōt p̄-
bar. h̄c t̄lo. **S;** nūquid s̄b di-
ti possunt accusare suos p̄latos
se. ibidē. Subditi p̄latos suos
accusare p̄hibetur. q̄ non affe-
ctione caritatis. s̄ sua p̄uitate
vitam eoz diffamare a rep̄lē-
dere querunt. vel si subditi accu-
sare volētes fuerint criminosi
ut h̄etur. 2. q. vii. **A**lioqū si fue-
rint alias ydonei ad accusandā.
licet subditis ex caritate suos p̄-
latos accusare. **Q**uo ad secū-
dum principale vtrū falsū testi-
moniū sit sp̄ peccatum mōrle.
S; t̄lo. 2. 2. q. lxx. falsū testimoniū
um triplicem h̄; deformitatem.
Dno mō de piurio. qd testes
nō admittuntur in iurati. et ex
hoc sp̄ est peccatum mortale. **A**lio
mō ex violacōne iustitie. et hoc
mō est mortale peccatum in suo ge-
nere. sicut et quilibet iustitia.

Capitulum **T**ercium

Et ideo in p̄cepto decalogi sub
hac forma interdictur falsū
testimoniū cū d̄r Exo. xxi. non
loquaris ōtra p̄ximū tuū falsū
testimoniū. non eī cōn aliquē
facit qui eū ab iniuria fatēda
impedit. s̄ solū qui ei suā iusti-
tiā collit. **T**ercō mō ex ipsa fal-
sitate s̄m q̄ īone mendaciū est
peccatū. et ex hoc nō habet falsū
testimoniū q̄ sit sep̄ mortale
peccatum. **D**ubitatur vtrū iura
mētum obliget sed m̄ intēcōe;
recipientis. **S;** t̄lo. super. iii. di.
• xxxix. 7. 2. 2. q. lxxxix. ar. vii. **I**u-
ramentum promissorium obli-
gat de necessitate ut culpa evite-
tur vñ obligat ad illō esse faci-
endū. q̄ nō s̄cō i curritur culpa.
distinguendū ē ergo in eo qui
iurat. Aut enim simpliciter aut do-
lo se iurat. **S**i iurat dolose; ex du-
abus p̄tibus pōt culpa se q̄. sc̄;
ex fractione iuramenti et ex dolo.
Quāmis ergo ex ip̄a rōne iura-
menti inq̄tū iuramentum nō
obligetur ad suandū ip̄m. m̄
si s̄m suā intēcōe; **A**d obligaci-
onē enī voluntas reqr̄itur sic eti-
am ad votū. t̄n ex necessitate iura-
menti inq̄tū dolo s̄ fuit obliga-
tur ad suandū taliter q̄ ex dolo
ei⁹ ali⁹ nō ledat. et hoc ē qn̄ s̄m
intēcōe; recipientis: iuramentum
ip̄let. vñ debet suari sc̄m sanū
intellectū ei⁹ cui iuramentum
p̄stat. vnde p̄fido. **Q**uacūq̄

Octauum

Preceptum

no

arte verborum quis iuret: deus tamē q̄ oscietie testis ē hoc ita accipit sicut ille cui iuratur itel ligit. Et q̄ illa verba intelligā tur de iuramento doloso. pat; p ea que sic subdit dupliciter re us fit qui et nomē dei ī vanū assuit. a. p̄mū dolo capit. Si autē simplicit idē absq; dolo iurat: tūc obligatur ī foro cō sciētoso solum scdm intencōez iuratis nō recipientis. vnde gre go. xxvij. mora. humane auēs talia verbanostī iudicāt. qua lia foris sonāt. ðma vero iudi cia talia foris audiunt. qualia ex int̄mis proferuntur. S; talis sine dolo iurās ī foro cōtē cioso ybi intencō ignoātur ob ligatur b̄m q̄ verba om̄niter accipi solet. Ixc ille. Et addit Ju ramentū non debet adhiberi m̄ si de aliq̄ re de qua aliquis firmiter certus ē. & non est nisi cū magna cautela adhibendum. Nōnd tam q̄ ī quibusdā ca fib̄ possunt aliqui iurare qb; de re non cōstat. nisi p̄ fidē. seu credulitatem vñ mgr̄i. iii. dī. xxviii. dī. q̄ si mulier causatur frigiditatem mariti ipsa & ipse iurabit de eo q̄ nunq̄ committit. sīt sine fraude cum septia manu p̄m̄ quorum. Sacra men tales enim tunc iurabūt q̄ cre dūt eccl̄ie wā iurasse. Idē iuri ris est si sepe p̄ artitudinē

Capitulum

Tertium

mulieris. Sicut etiam ī li. v. de purga. capi. xiiij. Jurare pa pamādat p̄ purgacōne cuius dā decani infamati. Silia h̄es ī Sc̄o. ut post dicetur S; du bitatur quomodo debet verba obligatiū intelligi. R̄ndz. Sc̄o. q̄ penultima q̄sl. sui Ad istud dubiū habetur responsio. ext̄ de spon. ex litteis vbi dicitur sic. S; alter nō intellexit q̄d alē p̄posuit ad cōmūnē verbi intelligātā recurrit. & cogatur vterq; v̄ba plata ī sensu isto retinere quē solet recte intelligētibus generare. Et glosa addūcit illud ff. de supple. le. l. labor. non ex op̄iomb̄ singulorū. s̄ ex cōmūni v̄su loquētiū verba sunt intelligenda. Addūt alij quādo v̄ba sunt duplia & iurās intēndit ī vno sensu & rāpiēs ī alio tunc verba multiplia aut plus p̄tendūt vñu isto rū sensu b̄m om̄nē v̄sum. Aut equaliter p̄tēdūt vtrūq; S; p̄mū. tūc illiū intencō i standū est qui illum sensum intellexit. Si secūdū: tunc stādū est iudicō bonorū viroꝝ qui p̄fatis coiecturis & racōmbus cōdescēdere debet saniori & puriori intēcō. S; quid si q̄s falsū testimoniū ferr̄ ex ignorātia facti. Re. tho. ibidē In testimoniō ferendo nō deb; h̄o. p̄ cōto afferē q̄si sciens illud de q̄ cert? non.

Octauum

Preceptum

est. si dubium debet sub dubio p-
ferre a id de quo certus est pro-
certo asserere. Sed quod contingit
ex labilitate humane memoie q-
reputat se homo quicquid certum
esse de eo qd falsum est si aliquis
cum debita sollicitudine recogitat
estimat se certum esse de eo qd
testatur illud testimonium non est
falsum nec peccat mortalis hoc as-
seres qd non dicit falsum testimo-
nium p se et ex intentione s per acci-
des con illud qd intendit. **D**u-
bitatur adhuc. An in deliberatione
in periusio et filiter in men-
dacio excusat a peccato mortali. **R**espon-
sio. sup. iii. circa fine. periusio
qd est ex pleno consensu est con p-
ceptu prime tabule. et p conse-
quentia immediate autens a fine
victio. Et ita nihil sibi deficit de-
rione peccati mortali. Siue periu-
riu fuit ex habitu siue non siue
semel siue consuetudinale. Si au-
te fuit periusio in deliberante quantum
cum quod fuit frequenter: cum actus me-
rito si requirat qd sic plene hu-
manus sita ex deliberacione plena
et demetori non minus re querat id.
non ei deus est proximus ad puniens
qd ad primadu: pot dici quod illud
periusio in deliberantem etiam qd ciens
qd iteratunon est peccatum mortale
Non datur tamen qd virtuosus breue
habet deliberationes. qd non vide-
tur deliberacione qd habet prudetiam
magnam et promptus est ad

Capitulum

Tercium

deliberandum quasi in tpe impice
possibili. Ita possit aliquis ex habi-
tu opposito prudentie acquirere
facultatem deliberandi prompte de
opposito qd in tpe perceptibili.
illa deliberacione sequitur habitus
esset sufficiens ad racone; peccati
Sic cōsimilis deliberacione in bo-
no est sufficiens ad raconem me-
riti. non ergo distinguo qd tum
ad ratione peccati mortalis qd tum ad
charitatem et frequentiam periusio.
Habent deliberationes et in delibe-
rationes. Ita qd deliberacione occurrit
reddit peccatum mortale. et hoc siue
vicia siue ex consuetudine. Et in
deliberacione excusat siue semel si-
ue quociens quod hec responso. Id est te-
net de mendacio ad hoc qd sit
mortale vel viciale. vide etiam de
hoc super secundo precepto p totu
Tertium ad tertium principale g-
queritur. ut adduces deum in
testem ut sit in iuramento assertio
ad aliquid qd talis credit esse ve-
rum. licet non sit verum sed ad aliquid
de qd aliquam habet opinionem; et tan-
tem magis assentit opposito peccat
mortali. **R**esponsio. ubi plus super ter-
tio dicens qd ille cui iurat
aut accipit ex lege positia. Aut
ex consuetudine iuramenti. tanq
simpliciter assertiu iurati. Aut
habet tamen qd simpliciter assertiu sed p-
babilitate inducit ad credendum iura-
mento. **P**rimo modo dico qd iurans
quocumque dubium hoc est qd non

Octauū

Preceptū

est simplicit̄ certū & deliberate
peccat mōrlit̄. q̄ ad oſfirmādū
id qd̄ aſſerit ſimplicit̄ eē certū
& w̄r deū teſtem inducit cū nō
ſit ſimplicit̄ certum. Et hoc mō
debet intelligi omnia iurāmēta
illoz qui aliquid iurant in iu-
dicō pro quo ſententia aliqua
confueuit ferri q̄ ſuia oīno nō
deberz ferri mīſi illō assertū eſh
ſimplicit̄ certum verbigracia.
Sententia mortis non d; ferri
n̄ pro crīmīne certo ergo iurās
iſtū eſſe crīmīnosū cū nō ſit cer-
tus q̄ tumcūqz tñ probabilit̄
coiecurz eū eſſe talez; a hoc iu-
rās in tali foro vbi ex lege pōi-
tiua vel ſuētudine ſeq̄tūr dā-
natio ad mortē peccat mōrlit̄.
Coſimilis in foro quo cūqz vbi
ex hoc q̄ aliqz ouic̄t̄ p̄ iurā-
tes vel iurām̄ta co-dēnatūr tan-
q̄ re⁹ ſimplicit̄. Ibi nō tñ ſit ir-
reuerētia nō di coii p̄. p̄me ta-
bule ſh eſt p̄mīosū q̄ no ciuum
h p̄rio. Et ſi dicas ev̄ tile reipu-
lioquin mali nimia multipli-
carentur. Ex dñs deu. xvi. Iuste-
qd̄ iſtū ē exēq̄is. Sūt em̄ qd̄
mala q̄ nō ſunt p̄uenda p̄ ho-
miēsh r̄lm̄quēda iurisdic̄i di-
ne puta oia in qbz hō ut hō nō
p̄t ſufficient̄ doce w̄ritatez; eo
mō quo dēr; doce ad hoc ut iu-
ſte ferretur ſuia debita poſit̄a.
nec i iſtis ſunt ſoli teſtes culpa-
biles ſh ec̄. iudex ſi tñ ip̄ ſciat q̄

Capitulū

Tertiū

ex ſuētudine teſtes non teſtiſi
cantur ſb iuramēto ſb credu-
litate. tūc enī nō dēr; iſte ferre
ſententiā qualis eſſet ferēda ſi
culpa eſh ſimplicit̄ p̄bata corā
eo. Scit enim ex ſuētudine cul-
pā nō eſſe ſufficient̄ p̄batā corā
eo ut tali pena pumatur. Si au-
tē ex lege poſit̄a habetur vel
ſuētudine q̄ iuratus nō tenea-
tur deponere de certitudine ſh de
credulitate tunc etiā iurās non
peccat. dūmō ex ſiḡnis p̄babili-
bus oiecurz p̄tem illā magis
q̄ alia. ſicut h̄etur de ſcrutinio i
ordine faciendo ca. vñico. In p-
mo coibz ergo talibz ſiue ad q̄ſ
cūqz dignitates p̄ electōes a ad
ordies a etiā m̄ alijs collegis.
puta vñiſitatibz ad collegiū i
religiōibus ad p̄la coe; vel ad
act̄ alio ſi ſuētudo approba-
ta h̄; q̄ iñf̄ſiones r̄ndētu ſb iu-
ramēto p̄ſtit̄o. vel ſub fide data
vel ſb obediētia p̄mīſſa nō dñt
intelligi n̄ de credulitate q̄tum
p̄t huāna fragilitas noſſe. et
q̄ r̄ndēs nō novit idignitatē i
eo debet omnes tales responſi-
ones intelligi ſcd̄ ſuētudi-
nem co mūne. nec respondentes
peccant in aliquo. Quia ſuētud-
do eſt. vellex poſitua q̄ talis te-
ſtificacō de credulitate ſufficiat.
Ita ſit in fauorabilibz. **N**on i
uerſaliter autem ſiue in fauora-
bilibz ſiue in odioſis iurāns de

Monū

Preceptum

illo cuius oppositū magis cre
dit q̄ aliquid iurās etiā de illo de
quo simpliciter ē dubius id est
nō magis assentit vñ pti q̄ al
teri peccat mōrliter q̄ adducit
deū tangit in testē isti. qd neu
tro modo ē sibi certū quod de
bet eē certum. pōt enim piurū
esse absq; mētiri putasi aliq̄s
simpliciter dubitās iurat pti
de q̄ dubitat quā forte dicēdo
nō mētiretur q̄ non h̄; opposi
tum in mēte Aut saltē i aliquo
casu vbi iurās tenetū eē cert⁹
peierat si non ē ibi certus. tñ
si illō asserer; sine iuramento
credēs illō pl⁹ q̄ oppositū nō
mētiretur piculosū ē ergo fre
quēter h̄re iuramēta in ore. q̄
i multis b̄mōib; sine iuramēto
nec peccar; q̄s vbi ad dīto iuā
mēto peccat q̄s a ḡuiter si hat
ex deliberacōe p̄pt qd ē vtile il
lud oſiliū Math. v. Sit bmo
vester est ē. nō nō lxc de Sco.

ISeqtur nonū p̄ceptum
Nō concupisces uxorem
proximi tui.

Preceptū nonū Nō
concupisces uxorem
proximi tui. Exo. xx. t
Deu. v. hoc mādato
a sequēti hō in seipso ordiatur i
a affectib; **S;** q̄ sciencia seu
noticia p̄cedit affectū. a caren-

Capitulum

Primum

cia sciēcie necessarior; q̄ wcat
ignorācia. causa ē multor; pec
ator; Idcirco p̄mo dicenda
fūt de ignorācia tria p̄ncipali
ter. Primo qd fit. a qd scire te
nemur. a q̄tuplex est. Secun
do qn̄ est p̄cēm. qn̄ aug; v̄l di
minuit p̄cēm. Tercō q̄ piculo
sa fit ignorācia. **I**nītum ad b
prīmū nōndū q̄ necessariū
ē de ignorācia tr̄ctare. q̄ igno
rācia est qn̄q; p̄cēm mōrlē. t
scire ē per oſequēs in precepto
pt; per illō Math. xxv. Esuri
ui a nō dedistis in māducare.
Et statī dicēt he di vbi vidim⁹
te Esuriētem q̄si diceret. Igno
rātim⁹ te pascere in paupib;
S; xp̄s diez. q̄ dīu nō fecistis
vn̄ de minorib; istis. nec in fe
cistis Et iterum discedite a me
maledichi in ignē eternū Idem
pt; i. cor. xiiij. Ignorās. igno
rabitur **S;** q̄ ignoratur a dō.
est priuatus signo caitatis. t
damnatur cū fatuis vngimb;
quib; xp̄s clausit iā iānuā di
cēs nescio ws Idcirco orat ps.
delicta iuuētutis mee a ignorā
cias meas ne memineis **S**ecū
do nōndū q̄ ignorācia q̄ ē pec
catum ē p̄uacō scie debite quā
q̄s pōt h̄re. a scire tenetur. dr
quā pōt h̄re. q̄ si est impossibili
bilis: excusat. q̄ inūcibilis. dr
debite q̄ si non cadit sub debi
to: nō ē p̄cēm **T**ercō nōndū c